

**A PEU
DE CARRER**CATALINA
Gayà

FRANCESC CASALS

►► Façana de la catedral, totalment lliure de bastides, ahir.

Benediccions des del cimbori

La veu se sentia des dels laterals de la catedral de Barcelona ahir a la tarda. La noia repetia: «En set anys, hi ha hagut opressió i luxe; hem viscut o mig viscut», i la cronista que anava a la recerca del temple nu com no s'havia vist els últims vuit anys no sabia si els estudiants que al migdia havien recorregut Barcelona, havien ocupat l'escalinata de la catedral. De fons, les sirenes dels policies –ahir es van sentir fins al cansament– i, una vegada més, el brunzit de l'helicòpter, però en aquesta ocasió en versió estèreo perquè les que solcaven el cel eren dues màquines voladores.

És polifacètica aquesta Barcelona que ha començat el maig tan revolta com va acabar el març i l'abril. Al matí, l'alcalde **Xavier Trias** havia presenciat la benedicció anual dels quatre punts cardinals del terme municipal des del terrat de la catedral. Entre gàrgoles, **Trias** havia de sentir el soroll dels helicòpters distorsionant les benediccions dels sacerdots.

Ahir al matí, **Trias** també va dir, abans o després d'aquesta benedicció, que el futur de Barcelona està «garantit» perquè els joves són l'«esperança». Ho va anunciar da-

vant d'alumnes de 35 centres educatius, i a aquesta cronista el mail enviat per l'ajuntament informant d'aquesta declaració li arribava mentre observava la processó d'universitaris i policies.

A la tarda, aquesta cronista envoltava la catedral amb tota aquesta informació al cap i amb aquesta veu femenina parlant d'«opressions». Quan arribava a l'esplanada, s'adonava que es tractava d'una simple prova de so. Avui a les 21.00 hores

A l'esplanada de la catedral, una veu parlava d'«opressions»

s'inauguraran les reformes de l'edifici i es representarà aquí l'obra de **T. S. Eliot** *Assassinat a la catedral*. Per això, tot el monòleg sobre la vida viscuda o desviscada.

Els turistes feien fotos a la noia sense entendre gran cosa. Una senyora amb carret de compra s'aturava. El carret la delatava com a barcelonina. S'havia acostumat a veure la façana i el cimbori coberts i ara els observava a plena llum. Al darre-

re, apareixia el campanar encara en obres perquè té goteres.

Robert Hughes escriu a *Barcelona* que la construcció de la façana i el cimbori va ser un projecte que va estar en espera durant cinc segles. Entre el 1413 i el 1441, la catedral vivia la seva quarta etapa d'obres. Quan els diners van començar a escassejar, cimbori i façana van entrar en pausa. No va ser fins al segle XIX que, finalment, es van construir en estil neogòtic.

Deia al matí el canonge de la catedral, **Josep Maria Martí**, que els principals «enemics» d'aquesta reforma han estat les gavines i el ferro. El segon perquè, a l'oxidar-se, feia saltar les pedra. Això de les gavines, a la catedral, ho han arreglat amb una mesura *electrocutant*: posant fils elèctrics que les fan marxar. Ho havien provat amb punxons i res; tampoc, amb gralls.

Les reformes de la catedral es van projectar el 2000, van començar el 2004, s'han allargat fins al 2012 i han costat més de 10 milions d'euros; el 70% els ha aportat el clero. A la catedral de Sant Pau, a Londres, s'informa a qui passa per la porta giratòria que està travessant les portes del cel.

Just darrere d'aquest cartell, hi ha un taulell on es venen les entrades a 20 lliures (25 euros). A la catedral de Barcelona es paga entrada a determinades hores. A les 18.30, la noia de l'esplanada seguia parlant d'opressions. Els helicòpters encara se sentien. ≡

apiedecalle@elperiodico.com